

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2017 prerokoval sťažnosť [REDAKČIA] zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Kubošom, Bernolákova 18, Trstená, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-515/2-VYS-LV-2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. februára 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-515/2-VYS-LV-2014.

Sťažovateľka v namietanom trestnom konaní vystupuje ako poškodená, a to na základe trestného oznámenia podaného manželom sťažovateľky pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Uznesením sp. zn. ČVS: ORP-515/2-VYS-LV-2014 zo 7. augusta 2014 bolo trestné oznámenie odmietnuté. Na základe sťažnosti sťažovateľky a jej manžela Okresná prokuratúra Levice (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením č. k. 1 Pn 644/14/4402-3 zo 14. novembra 2014 napadnuté uznesenie okresného riaditeľstva Policajného zboru zrušila a uložila vyšetrovateľovi, aby vo veci znova konal a rozhodol. Uznesením sp. zn. ČVS: ORP-515/2-VYS-LV-2014 z 29. mája 2015 okresné riaditeľstvo Policajného zboru opätovne rozhodlo o odmietnutí trestného oznámenia. Uznesením č. k. 1 Pn 644/14/4402-6 z 12. októbra 2015 okresná prokuratúra na základe sťažnosti sťažovateľky a jej manžela uznesenie okresného riaditeľstva Policajného zboru zrušila.

Upovedomením okresného riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ORP-515/2-VYS-LV-2014 z 18. novembra 2015 bola sťažovateľka informovaná o začatí trestného stíhania vo veci prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa. Následne bol manžel sťažovateľky 9. decembra 2015 vo veci vypočutý a zároveň špecifikoval nárok na náhradu škody uplatnený sťažovateľkou ako poškodenou.

Podľa sťažovateľky okresné riaditeľstvo Policajného zboru vo veci od tohto momentu ďalej nekonalo. Sťažovateľka poukázala na neefektívny a nesústredený postup poverených príslušníkov Policajného zboru, ako aj na skutočnosť, že z hľadiska predmetu trestného stíhania nejde o vec právne alebo skutkovo náročnú.

V petite sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v namietanom konaní a prikázal okresnému riaditeľstvu Policajného zboru vo veci ďalej konať bez zbytočných

priet'ahov. Sťažovateľka tiež navrhla, aby jej ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 2 500 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v označenom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí Krumpel a Krumpelová v. Slovensko z 5. júla 2005 (sťažnosť č. 56195/00) uviedol, že poškodené osoby uplatňujúce si nárok na náhradu škody v trestnom konaní majú nárok profitovať zo záruk čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože takéto konanie možno považovať za rozhodujúce pre určenie ich „občianskych práv“. Je potrebné poznamenať, že ESLP sa v danom prípade z hľadiska porušenia základných práv sťažovateľov zaoberal ich trestnou vecou, v rámci ktorej nebolo len začaté trestné stíhanie, ale došlo aj ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe (napr. III. ÚS 189/06, III. ÚS 324/05).

Z uvedeného vyplýva, že možnosť domáhať sa ochrany práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a teda rovnako základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poškodeným v rámci trestného konania je podmienená skutočnosťou uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, čo možno za určitých podmienok považovať za konanie vo veci poškodeného (v jeho záležitosti). Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu.

Doterajšia judikatúra ústavného súdu (napr. I. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06, III. ÚS 254/2010, II. ÚS 526/2013, II. ÚS 396/2016) týkajúca sa namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy subjektom majúcim v rámci trestného konania status poškodeného sa ustálila v tom, že poškodený v trestnom konaní, ktoré nedospelo do štádia vznesenia obvinenia konkrétnej

osobe, nedisponuje možnosťou domáhať sa vyslovenia porušenia označeného základného práva (napr. I. ÚS 212/07, II. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06). Až vznesenie obvinenia považuje ústavný súd za moment, ktorý poskytuje poškodenému v trestnom konaní možnosť uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z neho robí „vec“, na prerokovanie ktorej bez zbytočných prietáhov má nárok v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (aj v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Ústavný súd vychádzajúc z už citovanej judikatúry a súčasne z okolností prípadu posúdil námietku porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v označenom konaní ako zjavne neopodstatnenú. Ide totiž o prípad trestného konania, kde si sťažovateľka ako poškodená svoj nárok na náhradu škody voči obvinenému uplatniť nemôže, pretože obvinenie konkrétnej osobe, tak ako sama uvádza, vznesené nebolo. Táto situácia vylučuje sťažovateľku z možnosti profitovať zo záruk garantovaných čl. 6 ods. 1 dohovoru (ako aj čl. 48 ods. 2 ústavy).

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2017